

W R SZRODĘ DNIA 30. KWIETNIA 1800.

Xiądz Kanonik i Senior Penitencyaryuszów przy Krakowskiej Kolegiacie Świętej Anny Jan Kaniy Tarski darował tuteyszemu szpitalowi Świętego Łazarza, tudzież Miłosierdziowi Zł. Pol. 29,000 czyli 7250 Zł. Ryn. Uważając istotną przysługę, którą osoby wspierające darunkiem lub zapisami fundacye publiczne swoim bliźnim cierpiącym, i Kraiowi czynią, za ten chwalebny uczynek najwyższe onemu oświadczone ukontentowanie. W Krakowie d. 11 Kwietnia 1800.

Z Wiednia. d. 23. Kwietnia.

J. C. K. M. gubernialnego registratury adiunkta Antoniego de Cratey w Tryescie, przez wzgląd na kilka letnie jego gorliwe usługi i pocztliwość, aktualnym sekretarzem i dyrektorem expedytury przy Tryeskim politycznym i kryminalnym Cesar-skim Magistracie nayłaskawiej mianować Raczył.

Od nieznanomego iednego Raczył J.C. K. M. z najwyższym, swoim ukontentowaniem przyjąć na dobrowolną wojenną składkę bankową obligacyą na 1500 ryn.

W wielu miejscach nizszey Austrii obchodzona była d. 17 z wielkimi uroczystościami i nabożeństwem rocznica powstania. Migdzy innemi

dystengwował się w Göritz poczmistrz Nepumocen de Cratey, który kosztem swoim dał wielki faierwerk z muzyczną kantatą, na której nayszlachetnieysze wier-nego poddanego i patryoty Niemieckiego wyrażone były uczucia. Kilka tysięcy ludzi z różnych okolic znajdowało się na tej uroczystości, podczas której ustawiczne okrzyki: Niech żyje Nayłaskawszy Monarcha! Oby Bóg tego zwyciężkiemu orężowi pobłogostawił! słyszeć się dały.

Z Ofen piszą pod d. 20 kwietnia: "Szlachetne uczynki, a szczególniey takie, które nie tylko miłość do Monarchy i oyczyny okazują, ale nadto mają za cel ulżyć powszechney nędzy, warte zapewne być ogłoszonemi, żeby nie tylko były

wzorem do naśladowania, ale razem o-
kazana była przez to publiczna za nie-
wdzięczność. Gromada Groksanis, szta-
bowi i niżsi oficyerowie stojącego tam
konnych strzelców regimentu Bułsy odwo-
dowego szwadronu, Kxa Piarzy i Grecy
dunici, dźżyli dla wdow i sierot, któ-
rych rodzice w walce znieprzyiacielem po-
legli, tudzież dla ciężko raniomych żołnie-
rzy 175 ryń. 28 kr. i te do tutejszey g'ow-
ney kasy oddali. Piękny ten czyn wart
jest byż naśladowanym, iakoż spodziewa-
my się po szlachetnych uczuciach naszych
współ ziomków, że go popierać zechcą i
wszelkiego dolożą starania, żeby smutny
los owych nieszczęśliwych przez dobro-
wolne składki był ośłodzony."

Męztwo w insurgentach Fontanabuo-
na po odparciu jenerała Malseny tak dale-
ko się wzmogło, iż po wydanej przez nich
odezwie insurekcyi od 37 miejsc pomno-
żyła się do 122. W tey odezwie mówią:
Za pomocą Boga nieprzyjaciele nasi są na-
koniec pobitymi. Walczemy teraz ich bro-
nią, ich amunicyą i odzyskaliśmy zno-
wu zdobycz, którą oni naszym braciom
zabrali. Krew nieprzyjacielska farbuje na-
szo podłogiem leżące pola. Widzicie sław-
nych grenadyerów Francuzkich w naszej
niewoli, wielki batalion, który się naszą
zgubą cieszył, jest pobity i rozpruszony.
Jaka sława dla tych, którzy przeciw nie-
przyjaciółom Religii i dobrego porządku
tak szczęśliwie walczyli? Oby wszyst-
kich naszych współ ziomków podobny o-
żywiał duch! Uzbrojcie się nie z wstecz-
nie, my idziem naprzód. "Obrońcy ci o-
czywisty przez osadzenie wielu wawozów

przyłożyli się znacznie do teraźniejszych
wojskowych działań."

Na bywszych Weneckich wyspach
Korfu, Cefalonii, Zante, S. Maura i Ceri-
go zaprowadzony został aż do zawarcia
powszechnego pokoju tymczasowy rząd.
Składa on się z senatu, który jest z depu-
towanych tych wysp złożony i w Ko-fu
swoje posiedzenia odbywa. Prezydent ie-
go nosi tytuł archonta; każda wyspa ma
osobną radę, która jest z szlachty zło-
żona.

Z Arpino donoszą, iż w tamtejszych
okolicach kawał gruntu wynoszący blisko
200 morgów, częścią lasem, częścią oliw-
nemi drzewami zarosły, przy podobnem
do pioruna huku, tak się głęboko zapadł
że okoliczni tam mieszkańcy nie mogą wię-
cej dostrzedz ogromnych dębów i topoli,
które na oim stały. Piękny pałac letni i
wiele chłopskich chat zapadło się razem
z ludźmi, ani bytła nie jednak nie zginęło.

Znany badacz starożytności we Wło-
szach, lord Bristol, który był przez Fran-
cuzów w Medyolanie w więzieniu trzyma-
ny, dla jenerała Kray, który otworzył dro-
gę do oswobodzenia Włoch, wystawia w
Medyolanie pamiątkę, nad którym już
mocno pracują.

Z Auszpurga d. 11. Kwietnia.

Ostatnie listy z Donaueschingen dono-
szą, że spokojność między dwiema armi-
ami stojącymi na granicy Szwajcarskiej
trwa ciągle. Francuzi chcieli przy Reineck
usypać baterye, lecz gdy Austriacy sprze-
ciwili się temu grożąc przypuszczeniem
szturmu do miasta, Francuzi natychmiast
zamysł swój porzucili. — Rozkaz jenerała
Kray ogłoszony przy obłęciu komendy
naś armią jest następujący: "Stosownie

do rozkazu J. C. K. Mci odbieram najwyższą nad tą armią komendę, której Arcy Xzę Karol dla słabości swego zdrowia dłużej nie mógł dowodzić. Nie byłbym dosyć śmiałym obeymować miejsce po Wodzu tak powszechnie szanowanym, ani poddać się rozkazowi powołującemu mnie do tak ważnego przeznaczenia, gdybym pewnym nie był o duchu iaki całą tę armią ożywia, gdybym niewiedział, że wszystkie członki składające to ogromne korpus, nie radząc się tylko przyrodzonej swojej skłonności, czują się być obowiązanemi pod każdym przewodnikiem ciągle dopełniać tej samej gorliwości usiłowań i ofiar, które naszemu taskawemu monarsze i naszej oyczyźnie winni jesteśmy. Nadchodząca pora roku ułatwiając na nowo poruszenia armii, wyciąga aby wszystko w gotowości było, tak dalece, że wciągu naydaley godzin 4 po odebraniu niniejszego rozkazu każdy regiment, każde korpus wszelkiej ma użyć usilności do stawienia się w gotowości, przekonywamy, że żadney dywizyi nie może brakować rzeczy do poruszenia nieodbitnie potrzebnych. Tu jest miejsce przypomnieć, że wszystkie kobiety licząc w to i żony prostych żołnierzy, które nie są potrzebne w czasie kampanii powinny się oddalić w głąb dziedzicznych krajów, do miejsc konsystencyi regimentowych rezerw; tudzież, że wszyscy ci Panowie oficerowie, którzy się na urlopy oddalili, mają być wezwani aby bez wszelkiej zwłoki stawili się z wyrażeniem po imieniu tych, którzy dla rzetelney choroby lub innego iakiego sięcznego o faktu od niejakiego już czasu oddalili się od rmi i przysłać powody, które im niedozwalają stać się posłuszanemi na głos honoru i powinności.

Wszystkie rozkazy z moiej kancellaryi, wszystkie żądania, wszystkie rapporta kommanderujących dywizjami, mają być zawsze przesyłane kuryerami, chociażby nawet rozkaz żadnego nie miał znaku, że jest pilnym, ponieważ przed wszystkim należy uważać, że wszystkie rapporta i rozkazy tyozące się służby woyskowej nigdy nadto wcześnie na swoje przeznaczenie dożyć niemogą. — J. C. M. Jenerał majora Schmidt feldmarszałkiem leitoan-tem mianować i na miejscu, które dotąd obeymował zatrzymać go raczył. Jeżeliby iaki chorąży od regimentu pieszego Niemieckiego chciał pominać się na miejsce z chorążym w batalionie nadgranicznym Wołoskim nie dawno uformowanym, może o tym uwiadomić kommandanta armii.

Podpisano *Kray, F. Z. M.*

Hrabia Lehrbach dzisiaj wyjechał do Monachii. Jenerał Simbschengłówną swoją kwaterę założył w Ehingen nad Dunajem, gdzie mają się zgromadzić różne korpusa milicyi, które ma zlecenie urządzić; liczbę ich do 36,000 ludzi podają.

Z Londynu d. 11. Kwietnia:

Pogłoska o wypłynieniu Bresteńskiey floty sprawiła, że papiery przed kilkudniami cokolwiek spadły; lecz dotąd nie mamy żadney o niej wiadomości, procz, że lord Bridport, który przed Brest krążył, eskadrę od 6 liniowych okrętów Hispańskich i fregat odkrył, które zapewne z Ferol płynęły dla złączenia się z Bresteńską flotą. Bez wątpienia będzie to ta sama eskadra, która dawniej z Rochefort do Ferrol powróciła. Domyślała się także, że to onę Duński okręt nie daleko Lizbony widział. Ponieważ nie mogła do Brest zawinąć, domyślała się przeto, że podynę-

ła do Kadyx, dla złączenia się tam z wielu innemi okrętami. — Kanałowa flotta pod lordem Bridport odebrała rozkaz, żeby się niezwłocznie do okolic Brestu znowu udała.

Gdy Xzę Jorku d. 8 konno wyjechał, przelągłszy się koń biegnącego do niego psa, upadł pod nim; zaplątała się Xęciu noga w stremieniu, wlekt go koń znaczny kawał, i skaliczył sobie twarz, bok, ręce i nogi. Xzę został potem w pocztowym powozie do Jorkhous zawieziony. Chirurg P. Keate dla uspokojenia królewskiej famillii, do której kilka sztafet wyprawionych było, zapewnił, że Xzę nie jest niebezpieczno ranionym. Kapitan Fitzgerald został z rozkazu Xcia do jego żony do Oatland posłany, która zaraz do miasta przybyła i ma o nim najtroskliwszą staranność. D. 15 polepszyło się znacznie Xciu, iakoż wstał już z łóżka. Królowa odwiedziła go zaraz; stłuczenie jego w boku nie było tak szkodliwe jak z początku umiemało. Król o mało w tych dniach nieopamiętawszy się na polowaniu, ponieważ przez skok konia z siodła się usunął, ale szczęściem utrzymał przecie równowagę.

Wojska nasze, które z Deal wypłynęły, musiały się dla przeciwnych wiatrów nazad wrocić. — Wiele żon officyerów nie zyskały pozwolenia puszczania się z swoimi mężami. Odprawili potem naradzenie między sobą, i tak wielką okazali rozpacz, że im jenerałowie Coote i Pigot musieli nakoniec pozwolić.

Podług wyroku tajney gabinetowey rady ograniczono handel Angielskich lub neutralnych towarów do Francuzkich portów, na same tylko neutralne okręty.

Jeżeli w przesłanych rozkazach osta-

tnią razą naszym admirałom na szkodliwym morzu, żąda odmiana nie jest uczyniona, to powracająca z Egiptu armia Francuzka będzie od jedney naszej eskadry konwojowana. Powodem była do tego obawa, żeby nie dodała Malcie posiłków, chociaż ona jest przeważającą siłą blokowaną. Głębokie milczenie nasley dworskiej gazety względem niektórych punktów ugody z Francuzami w Egipcie, czyni jeszcze wątpliwosc, względem wykonania ich.

Mowią, że lord Duncan złożył komendę nad flotą na południowym morzu, i że admirał Dickson jego jest następcą. Ten miał zawiesić swoją banderę na okręcie Monarcha.

W Dublinie układają nadaremnie próżby przeciw złączeniu.

D. 27 Marca Amerykański okręt od 24 armat z Baltimore stoczył jeszcze nie daleko Seili morską walkę z Francuzkim korsarzem od 24 armat, w której ostatni do ustąpienia był przymuszony.

Podług najnowszej wiadomości z Bombay pod d. 24 grudnia przybył tam admirał Blanket. Fregata Brave przysprowadziła do Bombay Francuzką korwetę Surprise, na której się postawie Typposaiiba do rządu Francuzkiego przydawał. Twierdza Jemaulabad poddała się d. 8 października, przez co dokonany został zdobycie całego kraju Mysoru, czyli bywszego państwa Typposaiiba.

Z Madras nadeszła wiadomość, że 2 małe korsarskie okręty Francuzkie zabrali w odgrodzie Bengalu 2 Wschodnio Indyjskie i 15 brzegowych okrętów. Reszta wiadomości są pomysłne. Groźące o bezpieczeństwo napadnięcia południowej In-

dyi przez Zemana Shaw już zniknęło, i we wszystkich częściach naszych posiadłości najsłodsza panuje spokojność. W porcie Bombaju powstał d. 5 listopada Orkan, który 2 tygodnie i prawie wspaniale z Perskiej odnogi przybyłe tam okręty zatopił.

Gdy największe losy tegorocznej loteryi aż do jednego od 2,000 f. szt. wyciągnięte zostały, postoczyl przeto wczoraj jeden los aż do 100 f. szt.

Taxa dochodów będzie teraz z niektórymi odmianami ostrzeżenie urządzona, a żeby dochód z niej powiększyć. Kommissarze handlowi nie będą mogli więcej dochodów kupieckich w pewnych liczbach i znakach podawać, ale każdy musi się sam z swoim podpisem podać i to publicznie każdemu do rozstrąszenia wystawione będą, przeciw czemu opozycyjne pisma wielkie czynią zażalenia. Nawet ministerialne pisma czynią uwagi, że ta sama zawikłana taxa dla jednych tylko adwokatów użyteczną będzie. Dochód z tej taxy był od P. Pitta na 10 mill. f. szt. wyrachowany, lecz w przeszłym roku nie ucrzył tylko 6 mill. 200,000 f. szt. Dla tego ostre przedsiębiorą środki. Spory w parlamencie względem tego b. lli, a szczególnie względem punktu, że kupieckie dochody nie będą więcej tajemnicę, będą mocne. Ktokolwiek utat dochód będzie pieniężnej karze podlegał. Kapitały Anglików za granicą podpadały także opłacie, a nawet cudziomcy, którzy pewny czas przemieszkały w Anglii muszą tę taxę opłacać.

Angielski dług narodowy wynosi teraz 451 mill. 699,919 f. szt. od którego rocznej prowizyi przypada 19 mill. 813, 569 f. szt.

Z Paryża d. 11. Kwietnia.

Jenerał Berthier wyjechał już z tąd na obięcie kommandy nad odwodową armią przy Dizon. Onegdaj był na pożegnaniu u pierwszego konsula. W przed iedzie do Strasburga i Bazylei, dla umowienia się z jenerałem Moreau względem dalszych działań armii Reńskiej. Ob Dutailly jako adiutant, a ob. Lesparat, jako sekretarz towarzyszą jenerałowi Berthier. Jenerał Murat będzie iazdą w odwodowej armii dowodził. Jenerał Berthier odbywał w 4 częściach świata kampanie. Służył już w Amerykańskiej wojnie, potem we Włoszech, nakoniec w Afryce i Azji, w Egipcie i pustyniach Syrii.

Dziś jeszcze wychodzi z tąd do Dizon przez oddziału artylerii od gwardyi konsularnej 36 grenadyerów, z których część na honorową eskortę dla Berthiera jest przeznaczona.

Przydźcenci Paryża i ich adiunkci obięgli już swe urzędy. Nowe urządzenie administracyi we Francyi już wszędzie jest zaprowadzone. Przy instalacyi prezydentów Paryskich miał minister wewnętrzny Lucyan Buonaparte przemowę do nich, w której między innym wyraził: "W czasie, gdy zarzucone fakty starają się rozsiewać trwogę, samo zaprowadzenie prezydentów musi ich usiłowania bezskutecznymi uczynić. Nie roztropni gdy nie mogą niespokojności wznieść, ciesząc się przynajmniej w swej niedołączności, mowieniem o spiskach i mowach. Niewidząc rzeczy, chwytają się nawzajem cień."

Niektóre tutejsze pisma zapewniają, iż pewni ludzie zaczęli znowu po rogach, jak w czasie rewolucyi, do ludu mówić. Nie wątpią że to polują za-

każe, a nawet już kilku takowych mówców sprzątniono.

Zbrojne kupy w departamentach Ardèche, Vaucluse i Drome składają już także broń. — W Bordeaux d. 31 marca wielka panowała burza: wiele okrętów zostało przez nią uszkodzonych, a niektóre zatopione. Okręt Modeste, który z wschodnich Indyi szedł i do Bordeaux był przeznaczony, ma być przez Anglików do Portsmouth przyprowadzony. Zrobioną przez tą szkodę rachują na 3 mill.

Przebieżka do Longchamp, gdzie się Paryżanie zawracali karetami popisują, nie była tą razą dla niepogody liczną. Zprzeczyny spaceru do Longchamp zapomoieli Paryżanie o wszystkich spiskach. — Dziennik wolnych ludzi wychodzi znowu.

Ztąd wyszło znowu 6000 ludzi do odwodowej w Dąbni armii. Szef brygady Marin. — Kélarbe jest komendantem husarów ochotnych mianowany, których generał Dumas urządził. Na miejscu generała Murat będzie generał Lasne gwardyą konsularną dowodził.

Przybył na powrót radca stanu Mar-mont, zdał rządowi rapport o nieusko-
cznieniu swego poselstwa do Amsterdamu. — Zagraniczni ministrowie, którzy w tych dniach audyencyą u Buonapartego mieli, byli potym Pani Buonaparte, prezentowa-nemi.

Generał Brugé będzie iak słycać pra-wem skrzydłem odwodowej armii dowo-dził. Berthier wziął z sobą także generała Dupont, szefa swego głównego sztabu. — Druga kolumna odwodowej armii od 11,600 ludzi przybyła już do Dijon.

Znany Bernier, który przy wojnie szanował dawniej tak czynnym był, po-

jechał z Paryża do Angers nazać. Ludwik Buonaparte znajduje się jeszcze w zachodnich departamentach iako inspektor iazdy.

W paszkwilu, na którym umieszczono podpis terażniejszego senatora Lefebure iako kommandanta 14, 15 i 17 dywizyi, umieszczone są skargi o opieszałość w służbie Paryżkiej narodowej gwardyi.

Wszystkie 48 członków kłasyynego trybunału są już przez senat mianowane; 16 wybrano z dawnych członków.

Ob. Girardin wydał teraz ogólny re-
iestr, czyli chronologiczno alfabetyczny wypis treści Monitora od jego zacięcia pod tytułem: *Dictionnaire universelle de la revolution Française*. Dzieło to ma być w tym formacie iak Monitor drukowane i 36 fr. kosztować.

Dzienniki Paryżkie następujące o no-wym Papieżu mieszczą wiadomości: "Grzegorz Chiaramonti pochodzący z Familii szlacheckiej w Cesenie, w młodym dosyć wieku wstąpił do zakonu Benedyktynów. W wielu klasztorach był profisorem Teologii i oświadczył się, że nie jest Jansenistą, bo to do dostąpienia godności kościelnych potrzebnym było. Prześladowania, których doświadczał od swych przełożonych zniewoliły Piusa VI iego pokrewnego, że go wyniosł na godność biskupa a następnie kardynała. Chiaramonti, również będąc tylko zakonnikiem, iako i przyozdobiony purpurą zawsze był szacowanym dla czystości swych obyczajów, bezstronności i umiarkowania. Kollegium Święte z trudnością mogłoby było lepszy uczynić wybór. Dla wystawienia sobie rzetelnego wyobrażenia o tego charakterze i zasadach wszyscy ciekawie pytać się będą

jakie było postępowanie jego w czasie rewolucyi. I w rzeczy samej tu go najlepiej ująć potrzeba. Chiaramonti tą cząc wiele przestrożności z łagodnością obywatelom umiał stosować się do okoliczności, bez wyraźnego oświadczenia się względem swoich zasad. Gdy Francuzi pierwszy raz opanowali Romanią wszelkie czynił usiłowania aby wstrzymać mieszkańców od powstania i nakłonić do dobrego Francuzów przyjęcia. Dom jego i stoł był otwarty dla oficerów, a czasem widziano go wraz z nimi przechodzącego się po mieście. Przez swoje przeto postępowania umiał sobie nfausć Francuzów ziednać. Gdy w Lugo powstałi byli mieszkańcy przeciwko Francuzom wydał do nich listy Pasterskie i wysłał poszedoików w celu zachęcenia do złożenia broni, lecz te jego kroki były, bezużytecznemi. Starania jego lepszy odniósł skutek u generała Augereau, ten bowiem za jego wstawieniem się oszczędził buntowników, których mógł wytepić. Gdy uformowano Rzeplą Cyspażeńską, Chiaramonti wielki miał wpływ do wyboru urzędników, zapomocą którego potrafił w swoim departamencie utrzymać deputowanych sobie zupełnie podległych. Pod rządem Rzepliej Cysalpińskiej wydał Homilią, w której przytaczając, niektóre ciemne i pisma wyjątki podawał pod wątpliwość zgodność chrystencji religii katolickiej z rządem republikantckim. Minister Policji uwiadomił o tym dyrektoryat, lecz Chiaramonti możnych znalazł obrońców, i niedożał losu kardynała Mattei, który za toz samo z swojej dycezyi wygnanym został. W czasie rozpoczęcia się nowej we Włoszech wojny, schwytano korespondencyą Chiaramonti z kardynałami

Giovanetti i Mattei zamykając okolk, na wydanie którego do plebanow ci trzy kardynałowie zgodzili się, nakazując im zachęcanie i namawianie ludu aby broń podnieśli na obronę Religii i Cesarza. L-dwo co Francuzi opuścili Romanią Chiaramonti wydał zaraz do swojej dycezyi list pasterski napominający swoje owieczki aby byli posłusznemi nowym zwycięzcom, których Bog dla przywrocenia świętey religii postął. W krótcie potym Francuzi wpadłszy do Romanii, Chiaramonti pomimo swego listu pasterskiego wyszedł przed nich z magistratem w Inola, i żadney od nich przykrości niedożał. Z takowego postępowania Chiaramonti wnosić można, że gwałtownych nie będzie używał środków, jeżeli do nich koniecznie przymuszonym niezo stanie, i że do okoliczności stosować się potrafi.

Z Stuttgardu d. 10. Kwietnia.

P. Wickham Minister Króla Jmć W. Brytanii na dniu dzisiejszym przybył do naszego miasta. — Korpus ułanow idące z Bas-Necker ku Balingen wtóray przechodziło tędy. Dzisiaj z rana przybył regiment kiersy syerow Arcy Xcia Franciszka z Heddelsberg i w toz same udał się stronę. — Ekwipaże Arcy Xcia Karola na d. 7 przybyły do Ratysbony, a zamtąd w dalszą do Pragi drogę udać się mają.

Z Norrköping d. 9. Kwietnia.

Ooegday odbierał Król na amfiteatrze na Niemieckim rynku hołd od zgromadzonych stanów. W mowie którą Król ztey okazył do stanów ztrocę swego powie dział, przypominał stanowi, rycerskiemu jego obowiązki, żeby jako pierwszy stan dystengwował się wierością do Króla, gorliwością o dobro publiczne i innym

współ stanom dał godny naśladowania aż do zakończenia seymu odłożone.

przykład obywatelskich cnot. Duchowien

Z Hagi d. 15. Kwietnia.

stwo napominał, żeby naukę ewangelii w całej iey czystości bez dodatkow i nowości słuchaczom przekładali. "Od was do brzy mężowie stanu mieyskiego (rzekł da ley) oczekuję że z waszych bogactw i majątkow uczynicie szypiękniejszy użytek, że oyczynie dacie z radością pomoc, którey potrzebuie. Wy zaś dobrzy Mężowie stanu chłopskiego, nie przestawaycie waszą pracę wybierać z ziemi pożywienia dla waszych współziomków, utrzymujcie chwałę, którąście przez przychylnosc do Króla, przez czystosc waszych obyczajow nabyli."

W sobotę odebraliśmy wiadomość, że Angielska flotta od 18 okrętow i wielu przewozowych statkow z 20,000 woyska z Dunow wypłynęła. Wszystkich była zwrotna uwaga, czy się do naszych brzegow nie zbliży, lecz dowiedzieliśmy się, że bieżący obrocita kanałem, a zatem nie jest przeciw naszej Rzplitej przeznaczona. Z tym wszystkim wysłano z tą wiadomością kuryera do Paryża. (Podług naynowszych z Londynu listow flotta ta wrocila się nazad dla przeciwnych wiatrow.)

Wczoray w wieczor rozeszła się pogłoska, że telegrafy dostrzegły wiele Angielskich okrętow, lecz dziś nic daley o tym nie słychać. — Pocztowy statek z Nimegen, który wczoray w wieczor powinien tu być przybydź, podpadł nieszczęściu zatopienia po wielkiej burzy z 13 podróżnymi na rzece Waal.

Po skończeniu Królewskiej mowy na pierwey szlachta, potym duchowienstwo, stany mieyski i chłopski wykonały wierności przysięgę, którą im W. kanclerz czytał. Wszystkie stany przypuszczone potym zostały do ucałowania ręki Królewskiej. Królowa znajdowała się na tym akcie uroczystości przytomna. Rosyyski ambasador i zagraniczni posłowie byli także obecni. Piękny dzień wiosny przydał okazałości temu aktowi.

Nasz minister Schimmelpending w Paryżu odebrał instrukcyą przełożyć pierwszemu konsulowi powody, dla czego zdana w Amsterdamie pożyczka przez radę stanu Marmont nie doszła. Nie mogła zaś dla tego dojsć 1) że nasza Rzplta od rewolucyi wiele nieszczęścia doświadczyła; 2) że prawie wszystkie osady utracila; 3) że wszystkie źródła które z tamtąd spodziewane bydź mogły upadły; 4) że handel ustał, który nawet pod neutralną banderą podpada niebezpieczeństwu; 5) że kraj przymuszony jest niestosownie wcale podatki nakładać, które naywiększy sprawują ucisk; 6) że teraz nałożony bydź znowu musi podatek, przez który zmniejszy się konieszanie masła gotowych pieniędzy o 6 mill.

W wieczor był u Króla bal. Król tańcował z Królową, hrabinami Brahe, Piper i Wachmeister, Królowa z Rosyyskim ambasadorem i innemi urzędnikami stanu. Tegoż dnia sprawujący Cesarzkie interesy P. Swierczki przed przybyciem Cesarzkiego posła hrabiego Lodron przy naszym dworze miał pożegnalną u Króla audyencyą. Król pożegnał go bardzo w grzecznych wyrazach. W czasie 14 dniowego tu bawienia zasłużył sobie u wszystkich na szacunek i miłość. W krotce wyjeżdza do Wiednia.

Oczekiwane promocyje i łaski zostały

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E S R Z O D Ą D N I A 30. K W I E T N I A 1800.

Z Wenecyi d. 4. Kwietnia.

Wczoraj był zebrany konsystorz, na którym Papież różne poczynił mianowania.

Mowa którą miał Pius VII. na tajney sesji konsystorza dnia 28 marca była następująca:

„Szanowni Bracie. Wezwani przez niezgłębioną wolą Boga, i przez waszą przychylną do rządu Kościoła, przyieliśmy dostojność Pańską z żywym uczuciem boiźni i troskliwości. W istocie sąciemy, iż li w czasach szczęśliwych Kościoła dostojność ta jest przykrym ciężarem, jakimże nie jest w czasach trudnych i burzliwych. Przeciwi jesteśmy strachem na widok obowiązków głowy kościoła, znajdując się w terażniejszej epoce. Wie my co Papież winien jest dla dobra trzody sobie powierzony, lecz nie wiemy jak ma sobie ostać w momencie kiedy zepsucie obyczajów i pomiędzy ludźmi jest tak wielkie, kiedy stan duchowny jest tak wzgardzonym, a kościół w nieustępnym się znajduje. Tam się uciska serce nasze, i nie zostawia

nam momentu spokoyności w ten czas kiedy dzień i noc rozmyślamy nad ważnemi obowiązkami na nas włożonemi. Wśród takich to smutnych okoliczności wybrałście nas za głowę kościoła, w rozumieniu i iż potrafimy kierować łódką Piotra wśród burzow które ją zewsząd otaczają, lecz przed podobnym ciężarem zadrzałby sam Aaiot. A z pomiędzy takich ludzi wybrałście nas. Oto z pomiędzy takich, którzy z nieustraszonym męstwem postępowali na drodze prawdy, w tej epoce, w której prawie wszyscy ogłoceni zostali z dóbr swoich, więzieni, wygnani, wystawieni na śmierć i na największe ziewagi, ale to służąc za widowisko Aaiotom i ludzom dla miłości Jezusa Chrystusa Pana naszego ukrzyżowanego. W tej epoce, w której każdy z was piastować tę godność nie tylko byłby godniejszym, ale nawet daleko sposobniejszym od nas do sprawowania tak ważnego urzędu z cnotą dla kościoła i z bezpieczeństwem dla nas samych. Jakżeż wzięłście przedsięwziąć? Byli w po-

szrod was ludzie wysokiej mądrości, którzy mogliście powierzyć Kościół w tych czasach burzliwych; dla czegoż powierzyliście go człowiekowi bez doświadczenia? Znajdowali się na łonie waszym ludzie na pobożniejsi; za coż wybraliście iednego grzesznika? Czemuż głęboka przenikliwość was a niepotrafiła dostrzedz, w okoliczności tak powszechney naszego nieszczęścia i niezdolności całemu światu znanych.

Czyliż duch święty, który oświeca i wskazuje serca wybrane, niebył wam przytomny, kiedy wybor wasz na moją padł osobę? Lecz co mówię? wiadośmy owszem wyznac z pewnością, szanowni Bracia, nie dla własney naszej chwały, ale dla Naj-

wyższego, że duch Boży mieszkał w pobożnych sercach waszych, i że taka była wola jego, ażeby my tylko sami byli przez was nad innymi wybrani. Czemuż to? Bo podobno w oczach waszych nie byliśmy dosyć słabemi, a w oczach Boga niebyliśmy niczym więcej iak tylko samą słabością; ponieważ Bóg wszechmocny używa do rządzenia kościołem roztropności słabych, ażeby upokorzył zuchwałych. Lecz im bardziey sposoby, których używa, są bezsilnemi, tym mocniey się przekonywamy, że kościół iak naucza S. Chryzostom, ma swoią zasadę w Niebie, i że go wszędzie Najwyższa Wszechmocność utrzymuje &c. &c.

DONIESIENIA.

Nomine C. R. Magistratus Urbis Metropolis Cracoviae Regni Galliciae Occidentalis, medio praesentis Edicti hinc insinuat. quod nimirum tutores O. Ierowski et Dni. Ignatius Kromer & Venceslaus Bursik, atque socius commercii Ds. Andreas Rozmanith, medio publicae subhastationis venduntorum Clenodiorum in Societate Opler & Rozmanith oppignoratorum Libellum porrexerit. Iudicii quoque opera eatenus imploraverint. Cum autem possessores Clenodiorum in praelibata societate oppignoratorum, de loco habitationis, nominibus & cognominibus ignoti sint, ideo idem, quatenus pigoora eadem in spatio 60 dierum subsecus eorum in publica licitatione distractione, eximant, citantur. Darcetum d. 11 Martii 1800.

J. Gellinek.

Wohlman.

Lichocki.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviae.
Andzlikiewicz.

Dnia 26 Maja r. b. z rana o godzinie 9 niżej wyrażone do Krol. Miasta Sulejowa należące dochody w Mieście Sulejow, za potwierdzeniem wysokiego Gubernium, naywięcej dającemu w dzierżawę puszczone b. i.; iako to:

1mo. Od dnia 21. Czerwca r. b. aż do końca Oktobra 1801.

Propiacya piwa, wodki i miodu, której fiskalna cena na rok ieden Zł. Ryń. 463 wynosi.

2do. Od dnia 1. Czerwca r. b. do końca Oktobra 1801.

Prawo kopania i palenia wapna, którego fiskalna cena od każdego wypalonego pieca Zł. Ryń. 6.

3to. Prawo łowienia ryb w rzece Pilica, od którego cena fiskalna z roczney dzierżawy Zł. Ryń. 10.

4to. Palowe to jest od każdej sztuki na brzegach rzeki Pilicy w obrębie

miejskim składającego się śplawnego drzewa $\frac{1}{2}$ kraycera odbierać, fiskalna cena jest Zł. R. 6. 33

*Jeszcze niewyznaczono na jaki czas zadzierżawienie nastąpi, na następujące do-
chody.*

5to. Pole, Niva zwane, od którego fiskalna cena Zł. Ryń. 5.

Zatym każdy chce do zadzierżawienia mający, na wyznaczonym miejscu i dniu, z ustanowionym wadium po 10 od sta, od naznaczonej ceny fiskalnej, znajdować się może.

Z C. K. Cyrk. Urzędu w Końskich d. 16 Kwietnia 1800.

W niebytności JW. Starosty Cyrkularnego.

Sykora, C. K. 2gi Kom. Cyrk.

Z strony C. K. pełnomocney, zadworney Kommissyi Galicji Zachodniej każde-
mu wiadomo się czyni, że przez resygnacyą P. Kaletana Końopki urząd jego magistra-
lucznego 4 asfessora w Lublinie wraz z pensją Zł. 300 Ryń. zawakował; życzącym
sobie zatym takowego miejsca nabydź, sześćcio niedzielny konkurs nazdacza się. W
Krakowie d. 28 Marca 1800.

Baron de Gallenfels, gub. sekretarz.

C. K. Zadworna Kommissya Galicji Zachodniej podaje niniejszym do wiado-
mości: że 15 Maja t. r. dobra miejskie Olkuszowskie Zurada, Niesutówice, i Parce
dolne z przyległościami dającemu więcej nad cenę fiskalną 2711 Zł. R. 31 Kr. wyno-
szącą na 3 lata, mianowicie od 24 Czerwca t. r. do 24 Czerwca 1803 wypuszczone zo-
staną w dzierżawę. Chęć dzierżawienia mający niech się tym czasem udadzą dla po-
wzięcia bliższych wiadomości do Zuradowskiej ekonomiki kameralnej, która temi do-
brami do tychczas zawiadywała. W Krakowie d. 15 Kwietnia 1800.

Baron de Gallenfels, gub. sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicji zachodniej, oznajmują tym Edyktem
Panu Sewerynowi Potockiemu: że Pan Jerzy Cichowski usądow tych, o przewroce-
nie upadłego terminu w celu przypozwania do sprawy przez zastępcę mafsy krydal-
nej hrabiego Józefa Olsolińskiego adwokata Ostawskiego względem złożenia rachun-
ku z tradycyjalnej poselszyi do hr. Smerdynia, Adamczewice i Dzievków, przeciw
sobie powodowi sposobem wzajemnego zapozwania wniesionej, żalabę na niego po-
dat, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżalowany zostaje, lub czy
wcale w Ces. Krol. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Sewerynowi
Potockiemu adwokata tutejszego Bronickiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą
postanowić, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczą-
nie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się,
ażeby dnia 31 maja 1800 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody,
te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona
obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa u-
żywał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym
razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług
opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrusciański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicji zachodniej
W Krakowie dnia 26 Lutego 1800 roku.

J. Daublebski Sternek.

Ponieważ w dniu 3cim miesiąca Kwietnia, roku teraźniejszego 1800 na Teatrze uprzywilejowanym pieniądze w Bankocetlach znalezione zostały. Zaczynamy tak o pieniądze zgubił ma się udać do wielmożnego Karola Godinek Rewidenta administracji Cielney J. C. K. M. mieszkającego w Krakowie na ulicy Grodzkiej w Kamienicy Groblowskiej pod Nrem 27 stojącej, gdzie za opowiedzeniem gatunku Bankocetlow wtaści cielowi pewnie wydanemi zostaną.

Ponieważ według urzędowej odezwy Magistratu Krolewskiego miasta i powiatu wolnego Kronsztad na Węgrach pod 30 sierpnia t. r. na dwóch z przedmieściu Kronsztadzkiego rodum będących braci Jana i Bartłomieja Serbo, którzy przed kilku latami z Kronsztad wyszedłszy o miescu bawienia swego nie dali wiadomości, po ich w Potz Nysiedli zmarłym bracie Piotrze Serbo, czyli Sirbul 670 Zł Ryn 23½ kr. w sukcesysy sądły, przeto wzywa się niniejszym publicznie tych obydwoch braci, lub ich prawych sukcesorów z tym dodatkem, ażeby się dla podniesienia wzmiankowanej sukcesysy w przeciągu 12 lat w powyżey mianowanym magistracie zgłosili, gdyż w przeciwnym przypadku po upłynieniu tego peremtorycznego terminu ta sukcesysa ich owdawiały siostrze Thalmayer wydanaby została.

Z C. K. pełnomocney Kommissyi Zawierney Galicyi Zachodniej.

Karol baron de Gallenfels, sekretarz gub.

C. Kr. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują Edyktem niniejszym każdemu, komu o tym wiedzieć należy, szczególnie zaś wierzycielom zadłużonego Mikołaja Piaskowskiego na dobrach Klucza Janowieckiego z przył głościami kollokowanym: iż stosownie do dekretu alazdowego czyli kollokacyynego roku 1790 przez najwyższy trybunał Lubelski dnia 20. Września 1791 roku potwierdzonego, Kollokacya wierzycielow czyli raczey Exdiwizya tychże dobr, przez Radomskiego komornika Winnickiego stosownie do tutajszego pod d. 2 Września zeszłego roku wydanego mandatu, na dniu 28. Maja r. b. uskuteczniiona będzie; ktokolwiek tedy tej czynności chce być przytomnym, niechay się nieoczekując osobney cytacyi na zwyż wyrażonym terminie sadu przesiść lub przez pełnomocnika na przedsięwziętych przeze- czonych znajdnie. W Krakowie d. 29 Stycznia 1800 roku.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskaschny.

Chrastiansk.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Ascher.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem wszystkim wierzycielom Pana Mikołaja Piaskowskiego: że publikowana Edyktem pod dniem 29 stycznia 1800 roku Exdiwizya dobr Krwdzie podległych ustaie, i że interes zaspokoienia wierzycielow stosownie do mandatu C. K. Appei. Trybunału pod dniem 11 lutego roku bieżącego wydanego, podług praw teraźniejszych, załatwiony będzie. Postanawia się przeto Pan Woyciech Tarczewski tymczasowym masy administratorem: zaleca się Panu komornikowi Winnickiemu spisanie i detaxowanie w przeciągu 4 tygodni, ogolney substancyi Mikołaja Piaskowskiego, po czym ukonczonym licytacya dobr i spłacenie wierzycielow podług dawnego dekretu Potiorit'us nastąpi. Wszyscy zatym wierzyciele, nie oczekując osobnych przypozwoń niechay się w prawach swoich dopilnują, i w celu dan a wotow swoich do potwierdzenia lub obrania nowego kuratora masy dnia 13 sierpnia roku tego ogłazanie 9 z rana w C. K. sądach szlacheckich tuteyszych niech się znajdnią. W Krakowie dnia 29 marca 1800 r.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Murak.

Reinheim.

Z Rady C. Kr. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

Weinmann.